

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Żurawski

Protokolant Katarzyna Małolepsza

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Świdnicy **J. J.**

po rozpoznaniu dnia 17.09.2012r., 19.11.2012r., 07.01.2013r., 06.02.2013r., 18.03.2013r., 13.05.2013r. i 20.05.2013r. sprawy karnej

K. M. (1)

ur. (...) w Ś.

córki K. i A. z domu T.

oskarżonej o to, że:

w dniu 23 marca 2012 r. w Ś., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonym nieletnim po uprzednim użyciu przemocy wobec R. D. (1), w postaci silnego popchnięcia i przewrócenia jej na ziemię, a następnie kopania w okolice głowy i ramion, skradła jej z prawej kieszeni kurtki różowy portfel z zawartością pieniędzy w kwocie 400 zł oraz dowodu osobistego oraz telefon komórkowy marki N. wartości 500 zł, powodując straty w łącznej wysokości 900 zł, powodując przy tym obrażenia jej ciała w postaci urazu głowy ze skąpym krwawieniem z nosa i tkliwością głowy oraz urazu ramienia lewego z jego tkliwością, skutkujące rozstrojem zdrowia na okres poniżej dni siedmiu,

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. oskarżoną **K. M. (1)** uznaje za winną czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 280 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie wyżej wymierzonej oskarżonej **K. M. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 5 (pięciu);

III. na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżoną **K. M. (1)** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązuje oskarżoną **K. M. (1)** do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej R. D. (1) kwoty 900 (dziewięćset) złotych w terminie 6 (sześciu) miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia;

V. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonej **K. M. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie od dnia 28.03.2012r. do dnia 30.03.2012r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpk oraz art. 17.1 ust. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżoną **K. M. (1)** od ponoszenia kosztów sądowych w tym opłaty, zaliczając wszelkie poniesione tymczasowo wydatki na rachunek

Skarbu Państwa; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. G. kwotę 929,88 (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych osiemdziesiąt osiem groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 marca 2012r około godziny 22:00 R. D. (1) udała się na ul. (...) w Ś., gdzie miała przebywać jej córka A. D.. A. D. ma 16 lat, stale przebywa w (...) (...) R. D. (1) sprawująca nad córką ograniczoną władzę rodzicielską dowiedziała się, że córka jest „w mieszkaniu M.”. W mieszkaniu tym istotnie przebywała A. D.. R. D. (1) pokłóciła się z córką, która nie chciała wracać do domu.

R. D. (1) opuściła mieszkanie a za nią wybiegła K. M. (1) i jej brat P. M. (1). K. M. (1) zaczęła wyzywać R. D. (1) słowami wulgarnymi i popychać. R. D. (1) uciekła do pobliskiego parku a za nią pobiegli K. i P. M. (2), krzycząc, że jest „kurwą policyjną”. W parku K. M. (1) przewróciła R. D. (1) na ziemię i zaczęła ją kopać. K. M. (1) kopała R. D. (1) po głowie a R. D. (1) zasłaniała się rękoma, większość kopnięć R. D. (1) „przyjęła” na ręce i ramiona. R. D. (1) otrzymała co najmniej pięć kopnięć, w tym co najmniej dwa kopnięcia w twarz.

Gdy napadniętą kopała K. M. (1) dobiegł do nich P. M. (1) i zaczął także kopać R. D. (1) w brzuch zadając jej trzy mocne kopnięcia. Po chwili P. M. (1) rzucił metalowym koszem na śmieci w R. D. (1). W trakcie kopania R. K. i P. M. (2) wyzywali napadniętą słowami wulgarnymi i grozili, że jak nie zostawi córki (...) w spokoju to „już nie żyje”.

Następnie K. M. (1) zabrał z prawej kieszeni kurtki R. D. (1) różowy portfel z pieniędzmi w kwocie 400 zł i dowodem osobistym a z wewnętrznej kieszeni kurtki telefon komórkowy N.. Gdy K. M. (1) zabierała pokrzywdzonej telefon komórkowy, P. M. (1) przytrzymał R. D. (1) za prawą rękę, którą próbowała się bronić. Gdy od strony Banku nadeszły dwie osoby, K. i P. M. (2) uciekli, a osoby nieznajome, które nadeszły do parku zabrały R. D. (1) na pogotowie gdzie wezwano policję.

W sprawie wszczęto postępowanie przygotowawcze w trakcie którego uzyskano opinią biegłego z zakresu medycyny sądowej dotyczącą odniesionych przez pokrzywdzoną obrażeń ciała

Z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej wynika, że u pokrzywdzonej R. D. (1) w wyniku pobicia stwierdzono obrażenia ciała w postaci: urazu głowy ze skąpym krwawieniem z nosa i tkliwością głowy, uraz ramienia lewego z jego tkliwością skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała na okres poniżej siedmiu dni. Zdaniem biegłego obrażenia te mogły powstać u R. D. (1) w wyniku okoliczności podawanych przez pokrzywdzoną.

Prokurator Rejonowy w Ś. zakończył postępowanie przygotowawcze skierowaniem przeciwko K. M. (1) aktu oskarżenia do Sądu Rejonowego w Ś..

Dowody:

Zeznania R. D. **k; 2-4,**

Opinia sądowo – lekarska **k; 44**

Oskarżona **K. M. (1)** w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do przestępstwa rozboju a jedynie do pobicia R. D. (1) wraz z bratem P. M. (1). Powodem pobicia R. D. (1) miało być to, że R. D. (1) miała wybijać okna w mieszkaniu M., a raz okradała P. M. (1), natomiast bezpośrednio przed zdarzeniem miała wyzywać K. i P. M. (1). Do zdarzenia miało dojść w parku, gdzie przypadkowo spotkali się: K. i P. M. (2) z R. D. (1). Zdaniem K. M. (1) pokrzywdzona nie miała telefonu komórkowego, bo na prośbę R. K. M. sprzedała go E. P. (1), za 20 zł, na około półtora miesiąca przed zdarzeniem.

Przed sądem Katarzyna M. ponownie nie przyznała się do przestępstwa rozboju a jedynie do przestępstwa pobicia i skorzystała z przysługującego jej prawa do odmowy składania wyjaśnień.

K. M. (1) była już karana za przestępstwo gróźb karalnych oraz prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Dowody:

Wyjaśnienia K. M. k; 12-13,21-22,70,

Informacja z K. k; 29a,

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie powziął wątpliwości co do winy i sprawstwa oskarżonej K. M. (1) odnośnie zarzucanego jej czynu.

Ustalając stan faktyczny sprawy sąd uznał za wiarygodne jedynie pierwsze zeznania pokrzywdzonej R. D. (1), te zeznania, które następnie usiłowała ona pod wpływem K. M. (1) zmienić na jej korzyść. Pierwotne, składane na „gorąco” po zdarzeniu zeznania R. D. (1) są w ocenie sądu wiarygodne albowiem wtedy jeszcze nie była ona poddana namowom ze strony K. M. (1) i mówiła całą prawdę o zdarzeniu. Zważyć także należy, iż okoliczności zdarzeniu wynikające z zeznań pokrzywdzonej zostały w pełni uprawdopodobnione w opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej co do okoliczności w jakich mogły powstać odniesione przez pokrzywdzoną obrażenia ciała. Skoro więc pokrzywdzona mówiła prawdę co do przebiegu zdarzenia w aspekcie odniesionych obrażeń ciała, nie ma podstaw aby nie dawać jej wiary co do jej zeznań w aspekcie zachowania się napastników i odniesionej przez pokrzywdzoną szkody.

Wersje oskarżonej K. M. (1) potwierdza co prawda jej brat, współsprawca przestępstwa, przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego w charakterze świadka P. M. (1) / k – 35 / zeznania tego świadka sąd uznał za niewiarygodne. Trudno dziwić się w ocenie sądu takiej postawie. Zdaniem sądu brat składa dogodnie dla oskarżonej zeznania aby bronić siostrę w obliczu zarzutu popełnienia przestępstwa rozboju.

Co do zaboru telefonu komórkowego pokrzywdzona **R. D. (1)** zdecydowanie zaprzeczyła aby kiedykolwiek przekazywała oskarżonej jakikolwiek telefon, oraz aby kiedykolwiek spożywała z rodziną M. jakikolwiek alkohol. Świadek stwierdziła także, iż nie zna E. P. (1) i nie wie kto to jest. Pieniądze, które zabrała jej K. M. (1) pokrzywdzona pożyczyła od matki I. C., która to świadek relację tą potwierdziła / **k – 15, 32** /. Swoją wersję zdarzenia R. D. (1) podtrzymała także w konfrontacji z E. P. (1) / **k - 37-38** /. Z tego też względu, sąd dał wiarę pokrzywdzonej co do tego, że posiadała przy sobie w chwili zdarzenia pieniądze oraz telefon komórkowy, który padł łupem sprawców.

Swoje zeznania pokrzywdzona drastycznie zmieniła już w trakcie pierwszego przesłuchania przed sądem stwierdzając, że „chciałam powiedzieć sprostowanie, że dowód przyszedł mi pocztą, także nie jestem pewna czy to akurat oni mnie obrabowali, chciałabym aby sąd skazał oskarżoną na prace społeczne”. R. D. (1) stwierdziła także, iż B. K. nie oddała jej dowodu osobistego lecz zwróciła jej kartę bankomatową o której kradzieży pokrzywdzona nie zgłaszała. Pokrzywdzona nie potrafiła wytłumaczyć także dlaczego uprzednio zeznawała o trzymaniu jej przez P. M. (1), skoro twierdzi, że portfel i telefon mogła zgubić, Rozbieżności w zeznaniach pokrzywdzona usiłowała tłumaczyć rzekomym szokiem po pobiciu jej przez K. M. (1) / **k – 70-71** /.

W ocenie sądu zmiana zeznań przez pokrzywdzoną miała źródło w akcji podjętej wobec niej przez oskarżoną i świadka E. P. (2) – koleżankę K. M. (1). Przekonanie to znajduje uzasadnienie w zeznaniach E. P. (1), która przed sądem zeznała, że nakłaniała R. D. do wycofania sprawy bo K. M. (1) „odzyskała dziecko i chciałam aby miała szansę” / **k – 71** /. Następnie na rozprawie w dniu 22.10.2012r na którą nie była wzywana, stawiała się R. D. (1) złożyła wniosek o umorzenie postępowania p-ko K. M. (1), motywując to tym, iż oskarżona ją „z całego serca przeprosiła i że ma dziecko przy sobie a więc tym bardziej jej zależy”. Pokrzywdzona złożyła do sprawy stosowny wniosek na piśmie / **k – 85,90** /. Zmiana zeznań pokrzywdzonej nie zasługuje na danie im wiary, jest to działanie niewiarygodne, zmienione zeznania nie są logiczne i wyraźnie widać w ocenie sądu, że R. D. (1) jest do takich działań przymuszana.

Co prawda B. P. upierała się, iż nabyła telefon pokrzywdzonej kilka tygodni przed zdarzeniem, ale sąd nie dał wiary tym zeznaniom. Zdaniem sądu zeznania B. P., bliskiej koleżanki oskarżonej są elementem nacisku wywieranego, na R. D. (1) aby zmieniła swoje zeznania i spowodowała aby oskarżona odpowiadała jedynie za pobicie. Zarówno oskarżona jak i świadek P. zapewne przeoczyły fakt, iż gdyby nawet z opisu czynu wyeliminować zarzut kradzieży telefonu komórkowego, to pozostaje jeszcze zarzut kradzieży pieniędzy, który sam uzasadnia przyjęcie kwalifikacji prawnej rozboju. Świadek B. G. zaprzeczyła aby kiedykolwiek oddawała pokrzywdzonej jej portfel bądź kartę bankomatową.

Zeznania świadka B. G. nie miały większego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albowiem dotyczyły rzekomego zachowania się pokrzywdzonej po zdarzeniu. B. G. jednak przyznała, że R. D. (1) mówiła jej, w dniu zdarzenia, że „idzie na pogotowie albo do szpitala” / **k – 115** /.

Co do kwalifikacji prawnej:

Zgodnie z treścią art. 280 § 1 kk odpowiedzialności karnej z tego artykułu podlega ten kto ”kradnie, używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności”.

Zakres pojęcia „kradzieży” obejmuje wszystkie typy kradzieży wskazane w art. 278 kk.

Użycie „przemocy” wobec osoby polega na fizycznym i bezpośrednim oddziaływaniu na ciało człowieka, ukierunkowanym na przełamanie lub uniemożliwienie oporu. Użyciem przemocy wobec osoby w rozumieniu w/w przepisu jest zastosowanie nawet niewielkiej siły fizycznej, odpowiadającej naruszeniu nietykalności cielesnej, jeżeli zastosowanie jej prowadzi do przełamania woli pokrzywdzonego.

Pojęcie „groźby natychmiastowego użycia przemocy” należy wyklądać w nawiązaniu do art. 190 kk. Groźba winna być nakierowana na natychmiastowe zastosowanie przemocy wobec osoby, przy czym osobą tą niekoniecznie musi być pokrzywdzony.

Doprowadzenie człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności to zachowania, które nie polegają na użyciu przemocy wobec osoby. Powodowanie „stanu nieprzytomności” może na odurzeniu pokrzywdzonego, uśpieniu go. Spowodowanie zaś „stanu bezbronności” polega na tym, że pokrzywdzony, mający do tej pory możliwości obrony lub ucieczki, zostaje ich pozbawiony. Rozbój zachodzi nie tylko wtedy, kiedy sprawca odbiera pokrzywdzonemu rzecz (rzeczy), lecz także wtedy, kiedy pod wpływem groźby użycia przemocy wobec osoby lub groźby pokrzywdzony sam ją wydaje. Rozbój jest we wszystkich typach przestępstwem umyślnym, kierunkowym, można go popełnić tylko w zamiarze bezpośrednim.

W niniejszej sprawie oskarżona K. M. (1) swoim zachowaniem zrealizowała w ocenie sądu w całości znamiona przestępstwa z art. 280 § 1kk w postaci zaboru mienia R. D. (1) w celu przywłaszczenia / kradzież / po uprzednim użyciu wobec niej przemocy w postaci bicia i kopania. Zrobiła to we współdziałaniu z inną ustaloną osobą a kwalifikacja kumulatywna zastosowana w akcie oskarżenia a następnie przypisana oskarżonej w wyroku wynika z tego, że łupem sprawców padł również dowód osobisty R. D. (1), którą to rzeczą oskarżona nie miała prawa rozporządzać, a którą po zdarzeniu wyrzuciła.

Co do kary:

Wymierzając karę K. M. (2) sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą jej uprzednią karalność oraz działanie wspólnie i w porozumieniu z nieletnim. Sąd brał także pod uwagę fakt, iż K. M. (1) dopuściła się przestępstwa, które stało się plagą na terenie całego kraju.

Za okoliczności łagodzące sąd uznał fakt, iż oskarżona jest osoba bardzo młodą a także samotną matką posiadającą dziecko na wychowaniu. Zważyć także należy, iż oskarżoną podjęła leczenie odwykowe.

Pomimo uprzedniej karalności i pozostałych okoliczności obciążających sąd uznał, przede wszystkim z uwagi na wychowywanie małego dziecka przez oskarżoną, iż po wyrokowaniu w niniejszej sprawie powinna pozostać ona na wolności. Zdaniem sądu obowiązki rodzicielskie i podjęcie leczenia odwykowego mogą świadczyć, iż u oskarżonej nastąpiła pozytywna przemiana w zachowaniu i pomimo pozostawania na wolności będzie ona w przyszłości przestrzegała porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Pozostawanie K. M. (1) na wolności będzie także służyło umożliwieniu oskarżonej naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem zgodnie z punktem IV części dyspozytywnej wyroku. Celem wzmocnienia prewencyjnego oddziaływania wyroku w sprawie na zachowanie oskarżonej, oddano ją w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

O kosztach postępowania sąd orzekł z uwzględnieniem sytuacji rodzinnej i majątkowej K. M. (1).